



Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 142

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- **Straipsnis.** Ateityje mūsų laukia pergalė
- **Liudijimas.** Skausminga tikėjimo patirtis
- **Teodoro Geriko prisiminimai.** Šalikelės žiedai
- **Eilėraštis.** Tuštybės mugė
- Ką rašė Tiesos draugas prieš 90 metų
- Gerų minčių trupiniai

Ateityje mūsų laukia pergalė

Biblijoje yra knyga, vadinama Apreiškimu Jonui. Joje parodoma, kuo baigsis pasaulio įvykiai. Atvirai prisipažinsiu, jog dabartiniai pasaulio įvykiai mane neramina. Matydamas liūdną vaizdą svarstau, kuo viskas baigsis. Tuomet atsiverčiu paskutinę Biblijos knygą ir paskaitęs ją įsitikinu, jog viskas bus gerai. Ar žinote tai? kažkas yra pasakęs, kad šiandien įvykiai yra pasibalnoje žmonija. Iš tiesų dažnai susidaro būtent toks įspūdis. Maža to – atrodo, kad šiame pasaulyje viešpatauja šėtonas. Manau, taip ir yra, tačiau Dievas ištaisys šią neteisybę. Kitaip tariant, Jis paims valdžią į savo rankas. Iš tikrųjų Dievas niekada nebuvo paleidęs valdžios iš savo rankų. Vieną dieną į Visatos sostą Jis pasodins savo Sūnų, Viešpatį Jėzų Kristų.

Tačiau dabar atrodo, kad reikalai prasti. Jei žmogus, žinodamas nūdienos pasaulio situaciją, gali išlikti optimistas, manau, kad kažkas negerai su jo mąstysena. Pasaulio būklė yra apgailėtina. Vis dėlto aš nesu pesimistas, nes turiu Apreiškimo knygą. Kiekvienam, kuris yra patikėjęs Kristumi, galiu drąsiai pasakyti: „Nesijaudinkite. Viskas bus gerai.“ Vieną dieną Dievas į Visatos sostą pasodins savo Sūnų, todėl aš noriu būti Jo pusėje. Kaip yra sakęs reformatorius J. Kalvinas: „Verčiau dabar pralaimėsiu, bet laimėsiu ateityje, negu dabar laimėsiu, bet ateityje pralaimėsiu.“ Esu toje pusėje, kurią šiandien daugelis laiko pralaiminčiąja, tačiau ateityje tikinčiųjų laukia pergalė. Žinau tai, nes skaitau Apreiškimo knygą. Tikiuosi, kad ir jūs skaitote ją drauge su manimi.

John Vernon McGee, pastorius, radijo evangelistas

Liudijimas. Skausminga tikėjimo patirtis

Nuo pat jauno amžiaus tėvai mane vesdavosi į bažnyčią. Atrodo, būtų natūralu, jog nuo tada ir turėjo prasidėti mano tikėjimas Dievu, tačiau taip nebuvo. Ilgą laiką bėgau nuo Dievo ir savo gyvenimo tikslu laikiau pasaulietišką sėkmę: gabumas moksluose, prestižinis darbas, dideli pinigai. Toks man atrodė gyvenimo tikslas.

Tačiau tai, kas nutiko, kai buvau 13 metų, mane gerai supurtė. Būdamas krikščioniškoje stovykloje, ir ne tik ten, girdėdavau Evangeliją, kad Kristus numirė už mano nuodėmes ir trečią dieną prisikėlė. Tačiau tai buvo tik žinios. Galėjau ir Biblijos eilutes pacituoti. O širdyje tikslai nesikeitė - sėkmė!



Andrius Kriukas (antras iš dešinės) vyrų konferencijoje Kėdainių rajone 2023 m.

Kartą stovykloje kai kas nutiko. Aš susimąščiau apie Visatą, gamtą ir kaip ji atsirado. Susimąščiau, kaip galėjo atsitiktinai atsirasti tokia sudėtinga, graži ir harmoninga gamta. Tiesiog neįmanoma, kad tai būtų atsitiktinumas! Tą dieną nusprendžiau melstis - kreiptis į Dievą ir prašyti atleidimo už savo nuodėmes. Pasimeldęs supratau, jog mano gyvenimas pasikeitė iš esmės.

Nuo to laiko gyvenimą mačiau visai kitomis spalvomis. Visur išvelgiau Dievo kūriniją, jaučiau dėkingumą už kiekvieną dieną. O ypač dėkingas buvau už tai, kad mano nuodėmės atleistos. Man nebereikia savęs varginti ir užsiiminėti asketizmu, kitokiomis praktikomis užsidirbti „šventumą“. Visos mano nuodėmės jau yra atleistos dėl to, ką Jėzus Kristus dėl manęs padarė ant kryžiaus. Užuoat siekęs „sėkmės“ ir gero gyvenimo, pradėjau siekti pažinti Dievą. Norėjau labiau išmokti Jį mylėti, Jį suprasti.

Dievas nepaliko manęs be išbandymų. 2013 metais susirgau sunkia lėtine liga (Bechterevo). Apimdavo dideli stuburo, kitų sąnarių skausmai. Gydytojai nieko negalėjo padaryti, tik duoti nuskausminamųjų. Kai nuslopindavo uždegimą, trumpam skausmas pasitraukdavo. Tačiau po savaitės ar mėnesio vėl atsinaujindavo. Taip gyvenau, kol 2015 metais situacija visiškai pablogėjo. Nebegalėjau vaikščioti, netgi atsistoti būdavo be galo sunku. Tada ėmiau ieškoti atsakymų, melstis. Negaudamas atsakymo ir nesuprasdamas, ko Dievas nori iš manęs, pradėjau pasninkauti. Tai buvo pilnas badavimas, be jokio maisto. Gėriau tik vandenį. Tuo pat metu badaudamas meldžiausi. Ir tuomet atėjo tokia mintis: „Dieve, jeigu nori, jog būčiau neįgalus, tebūnie Tavo valia. Neturėsiu karjeros, šeimos, prestižinio darbo. Priimu Tavo valią.“

Po 21 dienos badavimo Dievas visiškai išgydė mano ligą. Nutraukęs badavimą, iškeliavau Jam tarnauti į krikščioniškas stovyklas, kur buvo skelbiama Geroji Naujiena vaikams. Kadangi tą pačią 2015 metų vasarą baigiau mokyklą, nusprendžiau mokytis Biblijos institute, studijuoti Dievo Žodį. Ligos patale Dievui sakiau: jeigu pagydysi mane, norėčiau savo gyvenimu Tau tarnauti. Nuo to laiko Dievas su manimi dirba ir keičia mano charakterį, mintis. Šiuo metu (2024 m. sausį) tarnauju Vilniuje Malonės baptistų bažnyčioje vyresnioju ir esu kupinas meilės ir dėkingumo Dievui. Jis man davė sveikatą, darbą, žmoną ir netgi vaikų. Tebūna Jam garbė ir šlovė!

Andrius Kriukas

Teodoro Geriko prisiminimai. Šalikelės žiedai

Neseniai kilo mintis kurį laiką TD numeriuose spausdinti tikinčiųjų, palikusių ryškesnius pėdsakus Lietuvos evangelikų baptistų šeimoje, istorinius gyvenimo liudijimus arba jų biografijas. Pradėsime nuo autentiškos biografijos fragmentų, kuriuos parašė Teodoras Gerikas (1891-1945). Jo gyvenimo liudijimas, paties pavadintas „Šalikelės žiedai“, buvo publikuotas 1940 m. paskutiniuose TD numeriuose, kol komunistinė valdžia nutraukė laikraščelio leidybą.

T. Gerikas 1921 m. baigė Hamburgo (Vokietija) baptistų seminariją ir pradėjo tarnystę Klaipėdos krašte, o vėliau ir visose Lietuvos baptistų bendruomenėse. 1933 m. jis buvo išrinktas įsteigtos bendruomenių Sąjungos pirmininku. Tarnystę nutraukė Antrojo pasaulinio karo įvykiai ir pasitraukimas į Vokietiją. Tačiau po karo T. Geriko žvilgsnis krypo į Lietuvą. Nutaręs grįžti, jis 1945 m. leidosi į kelionę. Nežinia, kas jo būtų laukę Lietuvoje, bet pakeliui jis susirgo ir Berlyne pateko į ligoninę. Čia baigėsi šio ištikimo Viešpaties tarno žemiškoji kelionė.

Keli draugai ir bendradarbiai, kuriems esu pasakojęs apie įvairius įvykius iš savo gyvenimo, prašydavo, kad aš užrašyčiau ir išspausdinčiau. Atsisakydavau paaiškindamas, kad krikščionio pasididžiavimas yra jo Viešpats, o apie save kalbėti nereikia. Bet giliau pamąstęs supratau, kad kiekvieno krikščionio gyvenimas yra Dievo darbas. Aš ir pats iš kitų tikinčiųjų gyvenimo aprašymų esu daug pasimokęs.

Tokiomis mintimis pradedu rankioti žiedus iš savo gyvenimo šalikelės. Jie liudija, kaip Gerasis Ganytojas ieškojo, surado ir saugojo savo avelę, kaip Jis rodė kelią iš tamsos į šviesą ir pašaukė darbuotis Jo vynuogyne.

Pirmieji kūdikystės metai

Pirmieji atmintyje pasilikę įspūdžiai yra iš ketvirtųjų mano gyvenimo metų. Esu gimęs 1891 metais Latvijoje, Vainiodės valsčiaus Kalnamuižės dvare. Žemė priklausė baronui von Grothusui. Keturias dienas per savaitę reikėjo dirbti dvare, o likusias dvi dienas – savo ūkyje. Stropesnieji gana gerai išsiversdavo, tarp jų ir mano tėveliai.

Be manęs, šeimoje buvo dar keturi broliai ir viena sesuo. Dvi seserys ir vienas brolis mirė vaikystėje. Aš buvau jauniausias... Laimingos buvo anos kūdikystės dienos. Atrodo, kad ir saulė tuomet buvo šiltesnė, ir paukščiai daug gražiau giedodavo. Mamytė mus gražiai pamokydavo, o tėvelis rūpinosi, kad netrūktų duonytės ir kitų gyvenimui reikalingų dalykų. Esu savo Viešpačiui dėkingas už pirmuosius nerūpestingojo gyvenimo metus ir už vėlesnių laikų patyrimus.

Rašant šias eilutes dar visur yra sniego, bet jis jau tirpsta. Žiema su savo šalčiais visus labai vargino, nes tokios šaltos žiemos seniai mūsų krašte nebuvo. Prašydami Dievo palaimos džiaugiamės, kad pavasaris greit nuvarys sniegą ir šaltus vėjus. Bet laukiame ir dvasinio pavasario, kad Dievo Dvasios vėjas nuvartytų šalin visą neapykantą ir blogį. Laukiame, kad ateitų Jo karalystė!

Mano tėveliai

Šviesiausieji mano kūdikystės atsiminimai yra mano tėveliai ir visas mūsų šeimos židinys. Tiesa, neturėjome didelių gražių kambarių su plačiais langais ir brangiais baldais. Tėveliai ir mes nevilkdavome brangiais rūbais. Pro vieną langą rytais prasiskverbėdavo šviesūs saulės spinduliai ir budindavo mane. Jie apšviesdavo ir mano mylimos motinėės kartais besišypsantį, o kartais ir susirūpinusį veidą. Kiek vėliau jie apšviesdavo kampą, kur ant lentynėlės odos maišelyje gulėjo motinos brangiausioji knyga – Biblija. Šitas kampas visuomet traukdavo mano dėmesį nesuprantamu paslaptینگumu, nes žinojau, kad ten yra šventa knyga. Kol dar nemokėjau skaityti, nedrįsdavau prie tos knygos prisiliesti. Bet kai išmokau skaityti, tai drebančia ranka ją nuimdavau ir skaitydavau. Šią knygą skaitydavo tik mano motinėė ir retkarčiais kas iš brolių. Tėvelis skaityti nemokėjo.

Mūsų šeima tautiškai ir tikibiškai buvo mišri. Tėvelis buvo lietuvis, katalikas; mamytė – latvė evangelikė. Namuose kalbėjome latviškai, nes ir visi kaimynai buvo latviai. Tik tuomet tekdavo susidurti su lietuvių kalba, kai iš Žemaitijos apsilankydavo tėvelio giminės arba kai mes važiuodavome į Ylakių ar Židikų miestelius. Kartais pas mus apsinakvodavo pakeleiviai ar elgetos, kurie kalbėjo žemaitiškai.

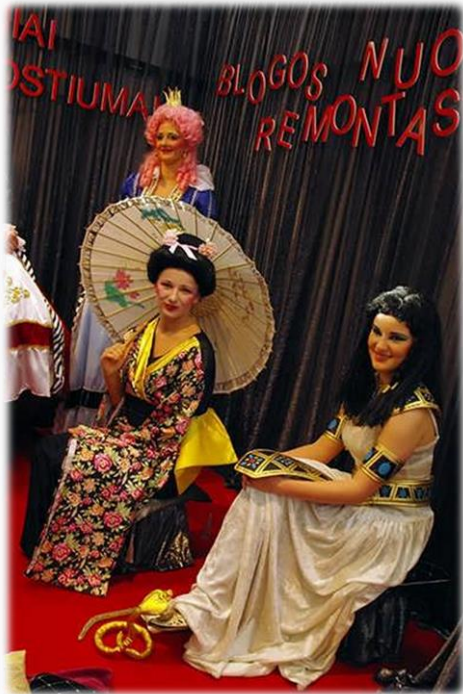
Mano motinėė buvo malonaus, švelnaus būdo. Ji vengdavo ginčų su kaimynais ir nemėgdavo dalyvauti moterų pašnekesiuose, kur būdavo teisiami ir apkalbinėjami kiti žmonės. Su mumis vaikais ji apsieidavo švelniai ir gražiai pamokydavo padoriai elgtis.

(Tęsinys kitame numeryje)

Tuštybės mugė

„O žmonės... Kodėl mėgstate, kas tuščia...?“

Biblija, Psalmė 4,3



Ramybės ir Viešpaties malonės
mums reikia kaip vandens ir duonos
ne kartą per metus, ne per šventes – kas dieną,
nes pasiklystame triukšme Tuštybės mugės

ir perkame, kas nepasotina, tuštybę – ir ne vieną...
Ir gal tiktai pajutę akių apgaulės skaudų smūgį
suprantame – ramybės ir Viešpaties malonės
mums reikia daug labiau negu vandens ir duonos...

Romualda Adomaitytė-Chabarina, 2015 m.

Ką rašė „Tiesos draugas“ prieš 90 metų



Mąstytojas

Geras atsakymas

Evangelikų vyskupas Karaliaučiuje Borovskis buvo ne tik geras pamokslininkas, bet ir rimtas, nuoširdus krikščionis. Prūsijos karalius Fridrichas Vilhelmas IV vadino jį Senojo Testamento pranašu ir Naujojo Testamento apaštalų atvaizdu. Kartą tūlas ateistas paklausė vyskupo: „Drąsiai sakau: nėra Dievo! Ką galite man atsakyti arba įrodyti priešingai?“

Vyskupas atsakė: „Nežinau, ar verta man su atsakymais varginti save. Geriau į tamstos klausimą tegul atsako Šventasis Raštas, kuriame jau parašyta apie tamstą.“

– „Apie mane?“

– „Taip, apie save galite pasiskaityti Psalmėse.“

Tuoju buvo atnešta Biblija ir garsiai paskaityta: „*Kvailys sau sako širdyje: „Dievo nėra!“* (Ps 14,1). „*Kvailys savo širdyje sako: „Dievo nėra!“*“ (Ps 53,2)

„Tiesos draugas“ 1934 m. Nr. 3

Gerų minčių trupiniai

Mes gyvename laikmečiu, kai skelbiama tiek daug klaidingų doktrinų, jog nuo jų suvedžiojimo gali būti saugus tik tas krikščionis, kuris kasdien tyrinėja Šventąjį Raštą.
Ruben A. Torrey

Kristus atėjo duoti žmonėms atsakymus į tris labiausiai kamuojamus klausimus – apie nuodėmę, kančią ir mirtį.
Billy Graham

Būti ar nebūti – ne klausimas, klausimas – dėl ko ir kuo būti.
Jakov Krotov

Paskutinę gyvenimo akimirką bus svarbu tik viena: ar aš priklausau Jėzui? Visa kita jau nebebus reikšminga.
Autorius nežinomas

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925